

A nemzetközi jog elbíróságosítása: gondolatok az empirikus fordulatról

Gleider I. Hernández*

Karen J. Módosítás. *A nemzetközi jog új terepe : bíróságok, politika, r.* Princeton: Princeton University Press, 2014. Oldal XXIII + 450. 65 font.00. ISBN: 9780691154749.

Cesare P.Rak. Romano, Karen J. Alter, és YuvalShany (szerk.). *A nemzetközi bíráskodás oxfordi kézikönyve.* Oxford: Oxford University Press, 2014. Oldal XCII + 975. 125 font.00. ISBN: 9780199660681.

YuvalShany. *A nemzetközi bíróságok hatékonyságának értékelése.* Oxford: Oxford University Press, 2014. Oldal XIX. + 322. 70 font.00. ISBN: 9780199643295.

Előszó

A nemzetközi bíróságok elterjedése az elmúlt két évtizedben a nemzetközi jog fontos újdonsága volt, és a vizsgált három könyv élen jár annak az állításnak a bizonyítása terén, hogy a nemzetközi jog igazságszolgáltatása annak elmélyült legalizálását tükrözi. Mindhárman ambiciózus empirikus kereteket fogadtak el a nemzetközi bíróságok hatásának felmérésére, és értékes meglátások bemutatására a jelenséggel kapcsolatban. Bár mindannyian arra törekednek, hogy közérthetővé tegyék a különböző nemzetközi bíróságok növekvő relevanciáját, empirikus módszertanuk és feltérképezésük azt a hitet tükrözi, hogy a nemzetközi jog legalizálása/bíróságivá tétele pozitív fejlemény, amely azonban vitatható. Az Oxford Handbook feltérképezési gyakorlatával, Karen Alter „módosított politika” hatékonysági modelljével és Yuval Shany „célalapú” módszerével a hatékonyság értékelésére a három könyv a nemzetközi bíróságok gyakorlatának tanulmányozására irányuló tudományos erőfeszítések élvonalát képviseli. Óvatossá kell lenni azonban: mivel az e három könyvben megkísérelt empirikus gyakorlat túlmutat a pusztán leírásán, és a jövőbeni eredmények modellezésére tesz kísérletet, hátránya, hogy előnyben részesíti a nemzetközi bíróságok elterjedésének jelenségének felismerésének bizonyos módjait. Noha fontos hozzájárulás, a kizárólag empirikus megközelítés a nemzetközi jog igazságszolgáltatásának tisztán lineáris előrehaladásának benyomását keltené, ami a valóságban esetleg nem igazolható.

*D.Fil. (Wadham Főiskola, Oxford), LL.M (Leiden), LL.B & BCL (McGill). Jogi adjunktus és a Durhami Egyetem Globális Politikai Intézetének helyettes igazgatója . E-mail cím: g.én.Hernandez@Durham.Ac.Egyesült [Királyság.](#)

1. Bevezetés

A nemzetközi bíróságoknak és törvényszékeknek a nemzetközi jogok fejlődésében betöltött szerepéről szóló viták az ilyen testületek 1990 óta tartó elterjedése óta fokozódtak. A nemzetközi jogviták bírósági rendezése, amely korábban csak bizonyos meghatározott területekre korlátozódott, és csak a szereplők egy kicsoportjára korlátozódott, virtuálisan minden közös concern. Függetlenül attól, hogy az elkerülhetetlen melléktermék a kormányzás hihetetlenül globalizált formája, vagy éppen ennek a jelenségnek a bábája, a nemzetközi bíróságok és törvényszékek, mint befolyásos normatív szereplők a nemzetközi fejlődésben, mára szilárdan beágyazódtak a globális jogikörnyezetbe.¹

A vizsgált három könyv a Nemzetközi Bíróságok és Törvényszékek Projektje hálózat keretében több mint egy évtizedes összehangolt erőfeszítések csúcspontja.² Ezeknek az erőfeszítéseknek az volt a célja, hogy rendszerezék és megértsék a nemzetközi bíróságok nemzetközi kapcsolatokra gyakorolt hatását. Tudatos összehangoltságukat nem segíti elő az a tény, hogy mind Alter, mind Shany, miután mindketten monográfiát jelentettek meg atokról, Iso lead editors of o f *Oxfordi kézikönyv*. A 2014 elején gyors egymásutánban megjelent könyvek együttesen képviselik a rendszerezésre irányuló törekvések kiindulópontját, tudatosan empirikus a nemzetközi bíróságokhoz való hozzáállás, amelyek együttesen rengeteg megállapítást eredményeztek. Ezek a könyvek sok tekintetben magas vízjelzést jelentenek az empirizmus turn-jában, amelyet a közelmúltban színezett nemzetközi legal ösztöndíjként választottak ki.

Ebben az áttekintésben nem helyeslem és nem is vitatom a szerzők empirikus módszertanát, hanem igyekszem foglalkozni az egyes könyvek megközelítésével. Az a tény, hogy a nemzetközijogtudományban nem radicionálisan alkalmazott empirikus módszereket most alkalmazzák, nem jelent egzisztenciális fenyegetést. Ahhoz azonban, hogy hatékonyan alkalmazzuk őket, bizonyos körülményekkel kell eljárni. Mint minden módszer esetében, itt is fontos felmérni, hogy az empirikus megközelítés mely megállapításokat részesíti előnyben. Ez a néhány ezer szavas áttekintő esszé nem tud apró módszertani pontokkal foglalkozni a szerzők megállapításaiban, amelyek lefedik a gyakorlat szinte az összes jelenleg működő nemzetközi bíróságon működik. Ehelyett az itt elfogadott átfogó perspective arra törekszik, hogy azonosítsa azt az narratívát, amellyel a vizsgált művek szerzői igazolják az empiri-cal fordulat. Mit akartak elérni a szerzők azzal, hogy ezt a megközelítést alkalmazták a nemzetközi bíróságok tanulmányozására? Ezek a módszerek valóban elérik azt, amit kerestek? Végül, az empirikus megközelítés előnyben részesít-e bizonyos eredményeket annak értékelésében, hogy a nemzetközi bíróságok hogyan vesznek részt a nemzetközi jogi folyamatokban?

¹ Jelen szerző saját munkája a Nemzetközi Bírósággal kapcsolatban vizsgálta a kérdést: lásd G.Én. Hernández, *A Nemzetközi Bíróság és az igazságszolgáltatási funkció* (2014).

² Amint azt Romano, Shany és Alter kifejezetten elismerik az *Oxford Handbook-ban*, a vii. pontban: both Romano és Shany igazgatók az etwork-ön belül, és Alter évek óta kapcsolódik a projekthez.

2. Módszertan

E kötetek tanulmányozása során láthatjuk, hogy a látszólag eltérő módszertani megközelítések mégis osztoznak a forma és a tartalom közös vonásaiban. Az *Oxford Handbook* megkísérli összefogni 40 páratlan fejezetét azáltal, hogy közös figyelmet fordít a "nemzetközi bírászkodás" jelenségére. Ahelyett, hogy magukra a nemzetközi intézményekre összpontosítanának, valójában arra törekszenek, hogy kiterjesszék a figyelmet minden szervezetre, legyen az állandó vagy állandó, nemzeti vagy domestic, amelyek részt vesznek "a nemzetközi kapcsolatok szélesebb körű tendenciáiban és a nemzetközi kapcsolatok igazságszolgáltatásában".³ A nemzetközi bírászkodás jelensége – vagy legalábbis a különböző ítélkező testületek gyakorlata – összehangolt tudományos figyelmet érdemel. Az *Oxford Handbook* felépítése is ezt tükrözi, az első két rész egy "feltérképezési" gyakorlatnak van szentelve, először az olvasóval a nemzetközi bírászkodás történetén keresztül az elmúlt évtizedekben felgyorsult aproliferáció, és feltérképezte a meglévő intézményeket és azok különböző hatásköri területeket. A négy későbbi rész ezután különböző témák köré szerveződik, amelyek egy sor átfogó kérdés rendszerezésére törekszenek: in kapcsolat azeoretikus megközelítések (III. rész); kortárs kérdések és kihívások (IV. rész); és a kulcsszereplők, amelyek a bíráción és a feleken túl a nemzetközi büntetőügyekben eljáró peres felek, ügyészi és védelmi csoportok ügyvédeire is kiterjednek jog, sőt a jogi titkárok és nyilvántartások szerepe (V. rész). Végül a VI. rész a nemzetközi bíróságokat szabályozó kiválasztott jogi és eljárási kérdéseket vet fel, mint például a joghatósági kérdéseket és a nemzetközi bíróságok belső hatásköreit, a harmadik felek, szakértők és más tényfeltárók szerepe, valamint a bíróság által javasolt jogorvoslati lehetőségek. Az *Oxford Handbook* megközelítése szokatlanul nemaxonomiás: itt arra törekszik, hogy átfogó forrást nyújtson, amely leírja a meglévő intézmények és a hozzájuk kapcsolódó viták, ugyanakkor arra törekszik, hogy a kortárs gyakorlat tárházává váljon, és a nemzetközi bírászkodás előtt álló kihívások. Ezért eltér a jogtudomány radicionális stílusától a táblázatok nagyvonalú használatában és mellékletek és egy hasznos és részletes pull-out táblázat, amely bemutatja a világ nemzetközi bíróságainak a National által terjesztett táblázatokhoz hasonló módon földrajzi társadalom.

Alter és Shany monográfiái specifikusabbak. (Yuval Shany A nemzetközi bíróságok hatékonyságának értékelése monográfiának tekinthető, mivel Shany maga írta az első hét fejezetet, és társszerzője volt az öt esettanulmány más tudósokkal.) Karen Alter nemzetközi kapcsolatait és politikatudományi háttérét informálja a nemzetközi bíróságokhoz való hozzáállását, mint a "politikai erőforrás", azaz nemzetközi jog.⁴ Elméleti keretének célja, hogy elhelyezze és leírja, hogyan alkalmazzák a nemzetközi vallást a nemzetközi bíróságok és bírák gyakorlatában és munkájában annak biztosítása érdekében, hogy számos politikai célkitűzés, különösen azok, amelyek saját konstitutív eszközeikbe vannak beágyazva; Előterjeszti az általa "megváltozott politikának" nevezett keretet, egy empirikus megközelítést, amelyen keresztül

³ *Oxford Handbook*, Előszó, ix.

⁴ Kifejezetten elismerve az Alter xvii. pontjában.

A nemzetközi bíróságok befolyását azon képességük méri, hogy képesek-e befolyásolni a politikát annak érdekében, hogy előmozdítsák a már beírt politikai célkitűzéseket.⁵ Ez a megközelítés szakít a hagyományos jogtudományokkal, mivel a bírói érvelést a politikai kontextusba kívánja helyezni, de azt sugallja, hogy a bíróság befolyása az érintett szereplőkre vonatkozóan objective identifiable lehet. Ezután a megváltozott politikai keretet mintegy 18 esettanulmány széles skálájára alkalmazza, amelyek gyakorlatilag minden olyan területet lefednek, amelyben a nemzetközi bíróságok részt vesznek. Fejezetekre osztva, amelyek a nemzetközi bíróságok által játszható "szerepekre" összpontosítanak - bűnüldözés, vitarendezés, közigazgatási felülvizsgálat és "alkotmányos áttekintés" – a 18 esettanulmányt elsősorban arra használják, hogy megvilágítsák, hogyan játszanak a nemzetközi bíróságok dinamikája azzal kapcsolatban, amit ő "compliance constituencies", vagyis azok a partnerek és támogatók, akik együtt dolgoznak a nemzetközi bíróságok megerősítésén és támogatásán, valamint a megfelelés előmozdításán döntéseikkel.⁶ Alter elemzése mindenekelőtt a terület tisztázását célozza; ezen intézményi gyakorlatok külső szemszögből történő feltérképezésén keresztül igyekszik rekonstruálni, hogy a nemzetközi bíróságok hogyan használják fel a nemzetközi jogot annak érdekében, hogy felmérjék az ilyen gyakorlatokat ösztönző és igazoló politikai döntéseket, valamint a nemzetközi bíróságok szerepét e döntések befolyásolásában. röviden, a változó politikában. Yuval Shany háttérfeltevései valamivel könnyebben összeegyeztethetők a nemzetközi szakértők által ismert módszerekkel, de ugyanúgy összpontosítanak egy taxonómia létrehozására, amelyek rendszerezik a nemzetközi bíróságok sokszínű gyakorlatát. Az 1. fejezetben felvázolt "hatékonyságelemzés célalapú megközelítésével" Shany arra törekszik, hogy megkérdőjelezze azokat a vélelmeket, amelyek szerint a nemzetközi bíróságok és a bunalok automatikusan annak a nemzetközi rendnek a megerősödéséhez vezetnek, amelyben működnek; Támogatja az empirikus megközelítést a nemzetközi bíróságok hatékonyságának és hatásának értékelésére.⁷ Ez nehéz feladat a nemzetközi lawyerek számára: milyen célokból hatékony? Hatékonyság melyik szabvány szerint? Shany fogalmi "célalapú keretrendszerében" megpróbál túllépni az olyan klasszikus, mégis nem mérhető kritériumokon, mint a megfelelés, a "használati arány", valamint az állam magatartására gyakorolt hatások. Számára a hatékonyság a "férfi-randevú céljai elérésének" "8 mércéje, mindkettőt jogi értelemben felhatalmazás arra, hogy egy nemzetközi bíróság normatív eszközt megtestesítsék, valamint "normatív elvárásait megbízást adók", amelyek "gyakran tükrözik a hivatalosan megosztott és elfogadható eND-k hihető koncepcióit".⁹ Ezt követően a keretét egy öt esettanulmányból álló sorozatra alkalmazzák, amelyek mindegyike egy-egy konkrét igazságszolgáltatási intézmény köré épül. Ezekben az esettanulmányokban minden intézményt gondosan ismertetnek és helyeznek el a gyakorlatukhoz képest.

Shany célorientált megközelítése, amely hangsúlyozza a mandátumot támogatók fontosságát, meglepően hasonlít Alter leírására a nemzetközi bíróságokról: A politikai döntések a törvénybe és a saját mandátumukba ágyazottak. Van azonban egy fontos különbség Shany és Alter között: ahol Alter *azonosítási próbálja*,

⁵ *Uo.*, 19–26. pont, különösen

24–25-nél. ⁶ *Uo.*, 20–21. pont.

⁷ Shany, 3

évesen. ⁸ *Uo.*,

6–7. pont. ⁹

Ugyanott.

egy külső nézőpont, azok a módszerek, amelyeken keresztül a nemzetközi law politikai erőforrásként kerül felhasználásra, Shany arra törekszik, hogy felmérje, hogy a nemzetközi bíróságok gyakorlata nemzetközi bíróságok számára a megbízottjaik által már meghatározott normák és célok már meglévő készlete, amely alapvetően belső gyakorlat. Shany és Alter könyvei egy pillanatra párban nézve nagymértékben kiegészítik egymást, és arra szolgálnak, hogy tájékozottassák a gyakorlatiasabb taxonómiai gyakorlatot az Oxford kézikönyvben. E könyvek mögött meghúzódó premissza kettős hit: hogy ez érték a nemzetközi gyakorlatban létrehozott test tanulmányozásában udiciális fórumok; És ez a rendszerezés magában hordozza annak lehetőségét, hogy ezt a testületet az intellektuális és ezzel együtt nemzetközi gyakorlattá tegye. Amennyiben a rendszerezés lehetővé teszi a tudósok számára, hogy megismerjék és értelmezzék a körülöttük lévő világot, minden bizonnyal van értéke annak, ha arra törekszünk, hogy az ítékezés hatalmas testét a Knowledge rendszerében helyezi el. De ugyanígy a tényeken keresztül történő tudásteremtésre tett kísérlet is magában hordoz bizonyos sorozatokat, nem utolsósorban azt, hogy Hoice to privilege bizonyos tények a leírás megalkotásakor olyan, amely névtelenül értékerhelt.¹⁰ Az ezekben a könyvekben található közös szál tehát túlmutat azon, hogy pusztán feltérképezzük. Ezek a tarka gyakorlatok. Két konkrét normatív meggyőződés van ezekben a könyvekben: hogy a nemzetközi bírászkodás hozzájárul, vagy legalábbis hozzájárulás lehetősége a nemzetközi kormányzás legalizálásához; és hogy a legalizáció folyamata nagyrészt pozitívfejlődés. Elismeri a nemzetközi bíróságok hozzájárulását a nemzetközi jog fejlődéséhez, 11 ugyanakkor arra törekszik, hogy tovább menjen és fejtsse ki ezt a hozzájárulást aszerint, hogy ez a változás valóban "jobb" volt-e. Ennek során a gyakorlat értékekkel teli jellege túlmutat a pusztá leíráson, és egy bizonyos pontig eljut ahhoz, hogy az igazságosság meglévő normái vagy fogalmi, amelyek színesítik az elemzést. Mindhárom könyvben kísérletet tesznek arra, hogy azt sugallják, hogy az igazságszolgáltatás normái a nemzetközi bíróságok munkájának belső részét képezik. Shany könyvének 2. fejezete különösen figyelemre méltó ebben a tekintetben. Ebben a fejezetben egy olyan követelést fogalmaz meg, amely által a bíróság képes úgy alakítani a jogait, hogy azok megfeleljenek a Megbízott szolgáltatók a legitimitás mércéje, és olyanauthoritás, amelyet a judgmentumoknak parancsolniuk kell.¹² Ezt a meggyőződést azokban a szakaszokban is megfigyelhetjük, amelyek a faji hovatartozást igyekeznek A nemzetközi bírászkodás története. Mary Ellen O'Connell és Lenore VanderZee hozzájárulása az Oxford kézikönyvhöz lényegében a progress narratívája, amely különböző fejlődésifejleményeket követ nyomon a A nemzetközi viták békés rendezése a kötelező hatáskörrel és a különbözőnem állami szereplők.¹³ Fő gondjuk

¹⁰ Lásd: e.g., Orford, "A leírás dicséretében", 25 *Leiden J Int'l L* (2012) 609, 624–625. ¹¹ Lásd Alter (23–24) és Shany (6).

¹² Shany, 31 ff. Hasonló megközelítést találunk Alter "megváltozott politika" keretrendszerében, amelyet a 19–26. A bírói jogászat legitimitásával kapcsolatos aggodalom az Oxfordi kézikönyvben is jelen van: lásd Álvarez, "The Main Functions of International Adjudication" (A nemzetközi bírászkodás fő funkciói)", 172–173. pont; von Bogdandy és Venzke, 510–511; és Besson, 421–422.

¹³ O'Connell és VanderZee, in *Oxford Handbook*, 56–57. pont. Elemzések különösen Hans Kelsen azon igényétől függ, hogy legyen egy kompetens, kötelező joghatósággal rendelkező bíróság, mint minden jövő nélkülözhetetlen "magja"világszervezet: lásd H. Kelsen, *Law and Peace in International Relations (Jog és béke a nemzetközi kapcsolatokban)* (1942), 151–152.

A jelenlegi rendszer elsősorban a nemzetközi tribunalok elterjedésén alapul, és azon a tényen, hogy ez túl hatékony lehet, ami a A törvény.¹⁴ Alter nemzetközi bíróságok világtörténete, amely viszont a nemzetközi bíróságok összeolvadását olyan kulcsfontosságú történelmi eseményekre vezeti vissza, amelyek "Az alulról felfelé építkező követelések, hogy "tegyék nyitottá a kormányokat és a törvényhozókat a nagyobb nemzetközi bírósági felügyelet elfogadására", nem sokban különböznek az ITS-ben linearitás.¹⁵ Bár a genealógiája jobban figyelembe veszi a különböző nemzetközi bíróságok alkotóinak politikai eszméit és elkötelezettségét, a pusztán A vizsgált bíróságok szélessége felületessé teszi a helyzetet, mivel a nemzetközi igazságszolgáltatás igazságszolgáltatását elsősorban motivált történelmi jelenségeként helyezi el ténybeli körülmények diszkrét halmaza alapján.¹⁶ Ez az atomisztikusprámia arra készíti az embert, hogy feltételezze a törvényesség értékét, anélkül, hogy teljesen megértené azokat a diskurzusokat és mintákat, amelyek annak széles körű elterjedéséhez vezetnek elfogadás a nemzetközi síkon. Szerencsére Alter helyesen azonosítja saját megközelítésének szerénységét, és a helyi történelmek teljesebb bemutatására szólít fel, és a folytatáson töpreng ellenállás a nemzetközi jogállamisággal szemben.¹⁷ Elkötelezte magát amellelt, hogy a nemzetközi jogállamiság a "nemzetközi célok közé tartozik",¹⁸ mindazonáltal Mbivalencia arról, hogy a those goals továbbra is fennmarad a jövőben.

Ez az áttekintő esszé cannot, a rendelkezésre álló korlátozott helyen, érdemben megkérdőjelezi ezt az értékekkel teli megközelítést; sok tekintetben a nemzetközi tanulmányok témája Az ítékezés ebben az empirikus formában feltételezi, sőt megköveteli, hogy kötelezettséget vállaljunk a nemzetközi bíraskodás értékére. Ehelyett érdekesebb a különböző könyvekben vizsgált temas-t felvázolni, miközben különböző esettanulmányokon haladnak keresztül. Ezek a témák, amelyek elsősorban az érintett szereplőkre, a megfelelés és a hatékonyság kérdéseire, valamint az intézményi és rendszerszintű átfogó témára összpontosítanak legitimitás, ez az első lépés annak érdekében, hogy megpróbáljuk azonosítani azokat a motívumokat, amelyek e figyelemre méltó rendszerezési erőfeszítések mögött állnak.

3. Gyakori kérdések

Az érintett szereplők

Aligha meglepő, hogy a nemzetközi bíraskodás a jelenség feltérképezésére összpontosítva az érintett szereplők megállapítására összpontosít. Az Oxford Handbook bevezető fejezetében, amelynek társszerzője Cesare Romano, Alter és Shany mellett, töprengések a megkülönböztetésről between bírói és választottbírói szervek d hangsúlyozzák annak nehézségét, hogy ezt a különbségtételt a feltérképezés szempontjából operatívva tegyék; Ezért úgy döntenek, hogy nem tesznek különbséget közöttük.¹⁹ Következésképpen a

¹⁴ O'Connell és VanderZee, in *Oxford Handbook*, 41. pont.¹⁵

Alter, 112-nél.

¹⁶ Ez különösen jól látható Alter beszámolójában, amely szerint Európa és az Egyesült Államok eltérő megközelítést alkalmaz a nemzetközi bíróságok elterjedésével kapcsolatban az utóbbi két évben. Évtizedek: *Uo.*, 157.

¹⁷ *Uo.*, 160.

pont.¹⁸ *Ugyanott*.

¹⁹ Romano, Alter és Shany, in *Oxford Handbook*, 9–10. pont.

A *kézikönyv* nagyon közúti megközelítést alkalmaz: az Állandó Választottbírószéktől, az ICJ intézményi elődjétől és közvetve más nemzetközi bíróságokig (Mary Ellen O "Connell, 3. fejezet", az államközi jogvitákkal foglalkozó állandó bíróságokra (Sean D Murphy, 9. fejezet) vonatkozik, a nemzetközi büntetőbírószékek (William Schabas, 10. fejezet) és a nemzetközi emberi jogi bíróságok (Salamon T. Ebobrah, 11. fejezet), egészen az ICSID-egyezmény alapján létrehozott beruházási bíróságokig (Christoph Schreuer, 14. fejezet); valamint ideiglenes nemzetközi kárrendezési és kártérítési testületek, mint például az Irán–Egyesült Államok Kártérítési Törvényszék és az ENSZ Kártérítési Bizottságának (David Caron, 13. fejezet).

Alter hasonlóan expanzív megközelítést alkalmaz az "új stílusú" nemzetközi bíróságok meghatározásában, amellyel egy olyan tendenciát próbált azonosítani, amely eltávolodott a "régi típusú bíróságok, amelyek nem rendelkeznek kötelező joghatósággal, csak az államok közötti vitákban rendelkeznek hatáskörrel, és viszonylagosan elkülönülnek a többi nemzetközi bíróságok és nemzeti bíróságok.²⁰ Álláspontja szerint az "új típusú" nemzetközi bíróságok e tekintetben, illetve e szempontok mindegyikében eltérnek a régi típusú bíróságoktól, mivel kötelező joghatóság, amely lehetővé teszi a hozzáférést a nem állami szereplők (legyenek azok ügyésztestületek, magánperes felek vagy nemzetközi szervezetek/szervek rendelkezését), sőt a nemzeti bírósági határozat felülvizsgálatára irányuló eljárás kezdeményezésének lehetőségét is.²¹

Mindkét könyvben szándékosan alábecsülik az olyan hagyományos nemzetközi bíróságokat, mint az ICJ, az "új stílusú" nemzetközi bíróságok javára.²² Az ICJ azon képessége, hogy parancsoljon, csak korlátozott sikert arat a radicionális, ok-okozati összefüggéseken alapuló elemzéseknek megfelelően. Célorientált megközelítésével azonban inkább a kontextuális elemzést részesíti előnyben (bár a Bíróság általában az azt megelőző viták rendezésére összpontosít) a Nemzetközi Bíróság oly módon járult hozzá annak a nemzetközijoggyali rendszernek a legitimálásához, amelynek ő is része, intézkedések nem számolhatnak.²³ Ahogy Alter mondaná, ez korlátozott hozzájárulás, mivel az ICJ a legrégebbi stílusa az összes nemzetközi bíróságon, amelyek végrehajtási mechanizmusokkal rendelkeznek, nem rendelkeznek kötelező joghatósággal, és csak korlátozott kapacitással rendelkeznek a bíróság végrehajtására döntéseivel. Talán ezért Alter úgy döntött, hogy csak néhány esetet tanulmányozza, a Katar és Bahrein közötti területi vitát, ami azt sugallja, hogy Előfordulhat, hogy a Nemzetközi Bíróság csak korlátozottan képes politikailag hozzájárulni a nemzetközi viták rendezéséhez,²⁴ és képes A megfelelés elmarad az "új típusú" nemzetközi bíróságokhoz kapcsolódó módszerek szélesebb körétől, amelyek kötelező joghatósággal rendelkeznek, erősebbek végrehajtási mechanizmusok, és szélesebb hatáskörrel rendelkeznek, mint pusztán az államok közötti viták.

Ami problematikusá teszi ezt a hangsúlyválasztást, az az, hogy túlbecsüli a nemzetközi igazságszolgáltatás igazságszolgáltatásának mértékét. Alter "új stílusának" nagy része

²⁰ Alter, 81–82-nél; később az 5. fejezetben kifejti az úgynevezett "régi típusú" bíróságok gyakorlatát.

²¹ *Uo.*, 82–83. pont. 84 évesen elkészítette az esettanulmányában szereplő 24 bíróság táblázatát, amelyeket aszerint kategorizálnak, hogy melyiknek felelnek meg "új stílusú" keretével.

²² Igaz, hogy a toposzban 2004-ben C. Schulze, *Compliance at the International Court of Justice* (2004), elsősorban a Bíróság összes ügyének alapos elemzésével kapcsolatban.

²³ Shany, 185–187.²⁴

Alter, 177.

a nemzetközi bíróságok kisebb, regionális intézmények, amelyek tárgyi hatásköre igen korlátozott; ahogy Nico Krisch rámutatott Alter könyvének rövid kommentárjában, ezeknek a kisebb szereplőknek a többsége korlátozott földrajzi térben működik (pri-
-tengeri Európa és Latin-Amerika), valamint három korlátozott területen belül (gazdasági szabályozás, emberi jogok és tömeges atrocitások), amelyek his a bíráskodás "szigeteinek" metaforája, amely meglehetősen különbözik Alter lineáris narratívájától az alulról felfelé irányuló igazságszolgáltatási folyamatról.²⁵ Az *Oxford Handbook* terjedelmét tekintve hasonló, de ez várható, mivel nem csupán a hatásra, hanem a térképezésre helyezi a hangsúlyt.

Ez a választás, hogy a terjedelmet hangsúlyozzuk, ha tisztán névértéken vesszük, nehezményezi a progresszív bíráskodás narratíváját, amelynek mindig a háttérben kell maradnia. f a gondos olvasó elméje, amikor ezeket a könyveket tanulmányozza. Ezt némileg kompenzálja Shany visszafogottabb esettanulmány-válogatása, amely öt állandó intézmény (az ICJ) hatékonyságának tanulmányozására korlátozódik, a WTO vitarendezési fóruma, a Nemzetközi Büntetőbíróság, az Emberi Jogok Európai Bírósága és az Európai Unió Bírósága). Az eltérő megközelítések ellenére Shany és Alter sok mindenben osztoznak, sőt egymás kereteit építik: neked se de ne Például Shany hatékonysági elemzése, ahogyan azt könyvének utolsó fejezeteiben alkalmazza, feltételezi, hogy ez a tulajdonság jellemzi Altert "Új stílusú" bíróságaijelentősen hozzájárulnak a különböző nemzetközi bíróságok legitimitásához és hatékonyságához.

Érdekes mellékes megfigyelést tesz André Nollkaemper írása az *Oxford Handbook*-ban, ahol a domestic bíróságok és a nemzetközi law közötti kapcsolatot helyezi el A nemzetközi bíráskodás tágabb jelensége.²⁶ Beszámolója lényegében kölcsönhatáson alapul; nem csupán arról van szó, hogy a nemzeti bíróságoka nemzetközi joghoz igazodnak, hanem arról, hogy annak ellenére, hogy normatív és rendszerszintű alapítványok, a bíróságok kategóriái kölcsönhatásban állnak egymással, kiegészítve egymás funkcióit, különösen akkor, ha a nemzeti bíróságokvégrehajtási és végrehajtási funkciók, amelyek hiányozhatnak a nemzetközi level-ből. Ezzel szemben a nemzetközi bíróságok a legerősebbek a "normatív fejlesztés", a rendszerező gyakorlat és a nemzeti bíróságok határozatai tekintetében (és államok), új nemzetközi jogi normákat azonosítva, sőt alkalmanként (bár közvetve) a f nemzeti bíróságok.²⁷ Ez az interakciós beszámoló némi haszonnal jár, ha figyelembe vesszük az intézményi vagy rendszerszintű hierarchia hiányát a nemzetközi jogban rendszer.

A bíróságok nem légtüres térben léteznek : azokon az államokon kívül, amelyek létrehozták őket, és amelyek Shany mandátumszolgáltatóiként járnak el, nemzetközi bíróságok is alkotnak

²⁵ Ezt a megállapítást Krisch, "The Path of Judicialization: A Comment on Karen Alter's The New Terrain of International Law" (Az igazságszolgáltatás útja: megjegyzés *Karen Alter új terepe a nemzetközi jogról*) című művében vette át, közzétett *EJIL:Talk* on ápr. 23.2014, elérhető at: www.ejiltalk.org/a-judicializáció-útja-a-comment-on-karen-alters-the-new-terrain-of-international-law/.

²⁶ Nollkaemper, in *Oxford Handbook*, 525. pont.

²⁷ *Ugyanott.*, 542–543. A Nemzetközi Bíróság 2012-es döntése, amely lényegében a nemzeti bíróság határozatának felülvizsgálatára és elutasítására szolgált, egy nagy horderejű közelmúltbeli döntésitélet i n *Az állam joghatósági mentességei (Németország kontra Olaszország)*, ítélet [2012] ICJ Rep. 99, amikor a Nemzetközi Bíróság ugyanabban a kérdésben eljárva, mint az olasz Semmitőszék, megállapította, hogy ez utóbbi bíróság tévesen értelmezte nemzetközi jogsértő magatartás következtében, és Németország közvetlen sérelmet szenvedett az e hiba által okozott nemzetközi jogsértéstől.

része annak, amit Stanley^{Fish} "értelmező közösségeknek"²⁸ nevezett, ahol a tekintély irányítására való képességük megköveteli, hogy a rendszer bizonyos elképzeléssel rendelkezzen, amely laknak. Az *Oxfordi kézikönyv* számos ilyen választókerületet azonosít ezeken az értelmező közösségeken belül, amelyek szakmai kapcsolata a nemzetközi bíróságokkal közvetlen, és akik közvetett legitimitást: más nemzetközi judge-k és döntőbírók, nem intézményesített minőségükben, hanem egyénekként (Swigart és Terris, 28. fejezet); a nemzetközi gyakorlók úgynevezett "nemzetközi ügyvédi kamarája" (Sthoeger és Wood, 29. fejezet és Vauchez, 30. fejezet); valamint ügyészek és védőügyvédek (Heller, 31. fejezet és Gibson, 32. fejezet). E fejezetek közös vonása az, hogy hangsúlyt fektetnek arra, amit Oscar Schachter "a nemzetközilaikusok láthatatlan kollégiumának" nevezett,²⁹ a tudósok közössége, akiket állítólag a nemzetközi jog közös használatára és a nemzetközi jog megőrzésére köt összetársadalom.³⁰ Még az ügyész és a védőügyvéd szerepének is rendszerszintű jelentőséget tulajdonítanak, függetlenségük és a nemzetközi büntető igazságszolgáltatás tágabb rendszerének legitimitása.³¹ A nemzetközi bíróságoknak mint egy szélesebb közösség számára beszámítható fogalomnak az ilyen felfogása feltűnően hasonlít Alter "megfelelési feltételek kritériumainak" fogalmához, és fontos szerepet játszik Shany célalapú keretrendszerében az ítéletek betartásának biztosításában. De a különböző közösségek közötti kölcsönös függőségek, sőt a felcserélhetőségnek^[32] az érzése is Sötétebb oldal: It egy olyan csoportot javasol, amely uralja a nemzetközi bírászkodás formáját és eljárásait, rákényszerítve lényegi preferenciáikat és még arra is szolgál, hogy kizárja azokat a szereplőket, akik vitathatják a nemzetközi jogrend linearitását és legalizálását.

B. Megfelelés és hatékonyság

A nemzetközi bírászkodási folyamatokat nem lehet pusztán a nemzetközi bíróságok és egymás közötti kölcsönhatás naly-sisén keresztül megérteni. Az előttük megjelenő felek, valamint az, hogy milyen mértékben hajlandók eleget tenni a nemzetközi bíróságok határozatainak, kulcsszerepet játszanak. Mindhárom könyv empirikus megközelítést részesít előnyben a megfelelés megállapításában: in the *Oxford Handbook*, Alexandra Huneus (20. fejezet) azt javasolja, hogy az ítéletek betartásának értékelésében relációs gyakorlat. Huneus ezt az értékelési gyakorlatot úgy írja le, mint amely megköveteli, hogy okozati összefüggést állapítsunk meg az ítélet követelményei és a felek magatartása között

²⁸ – A Fish-ügyben híresen kidolgozott fogalom, "A variorum értelmezése", in S. Hal, *van szöveg ebben az osztályban? Az értelmező közösségek tekintélye* (1980), 147–172.

²⁹ Schachter, "The Invisible College of International Lawyers", 2 *Northwestern U L Rev* (1977) 72.

³⁰ Swigart és Terris, in *Oxford Handbook*, 637. pont; Sthoeger és Wood, *uo.*, 652; Vauchez, *uo.*, 660-nál.

³¹ Heller, *uo.*, 689. pont; Gibson, *uo.*, 694.

³² Az a pont, hogy a nemzetközi tisztségviselőket gyakran más minőségben – legyen szó ügyvédről, államtanácsosról vagy jogi titkárról – folytatott gyakorlat után választják meg, nem az elveszett: lásd Swigart és Terris, in *Oxford Handbook*, 628–629; valamint Cartier és Hoss, *uo.*, 725. Az a tény, hogy a gyakorlók nemzetközi közössége már most is egyformán korlátozott és elit (Sthoeger és Wood, *uo.*, 647-nél), tovább fokozná a hozzáférhetőség hiányát.

ezt az ítéletet,³³ és további tanulmányokat javasol ezen a területen. Shany és Alter nem fogadnak el ilyen relációs perspektívát. Shany felveti, hogy számos operacionálisvélemény segíthet a hatékonyság mérésében a nemzetközi bíróságokkal kapcsolatban: akár a megterhelő, akár az immateriális javokról van szó, vagy a szervezet rendelkezésére álló eszközök ténylegesen lehetővé teszik céljai elérését (strukturális); a szervezeti folyamatok megfelelően elősegítik-e a szervezet (folyamat) céljait; és hogy a kimenetek és azok társadalmi hatásai összhangban vannak-e a szervezet céljaival (eredményeivel).³⁴ A célalapú megközelítés kontextusba helyezi a megfelelés bármilyen elemzését, lényegileg eltérve az alapvetően vitaközpontú megközelítéstől; bár Shany elismeri, hogy viszonylag könnyű az ilyen megfelelés értékelése, azt javasolja, hogy ehelyett judgment-megfelelőség tágabb, kontextuális értelemben, a "célalapú megközelítéssel" értelmezve, és a helyi szintű koordinációs műveletek foglalkoznak a gyakorlatokra gyakorolt hatással. Harmadik felek.³⁵ Alter fogalma a "megfelelési-onstituenciák"-ról ismételgeti pozicionárius: azt állítja, hogy fontosabb, mint a Maguk a felek a kormányok, bírúk és érintett szereplők képviselői a bíróság döntéseivel.³⁶ Ha valamely nemzetközi bíróság ítélete megváltoztathatja a jogi helyzetet és a helyzetet, megváltoztathatja azt a módot, ahogyan a jogszabály vagy normát érzékelnek, az intézmény által parancsolt normatív szerzőségeket, és nem csupán a négy sarkon belül helyezkednek el. A tekintélynek ez a viszonylag funkcionalista felfogása különbözik attól a demokratikus igazolástól, amelyre Armin von Bogdandy és Ingo Venzke hivatkozik a nemzetközi bíróságok által irányított közhatalom.³⁷ Esettanulmányaikkal Shany és Alter arra törekszenek, hogy a megfelelés és a hatékonyság e tágabb értelmezését alkalmazzák a nemzetközi bíróságok gyakorlata. Tekintettel megközelítésének széles skálájára, Alter úgy döntött, hogy néhány konkrét ügyre összpontosít számos nemzetközi bíróság előtt; Elkülöníti az államközi és a "magánszereplő" kontextusát. Ez a megkülönböztetés kulcsfontosságú, mert Alter számára az államközi viták erős izűek a választottbíráskodás között a parties, ahol a nemzetközi bíróságok Az EIR jogi megállapításait a politikailag elfogadható eredményekhez kell igazítani, és ezáltal növelni kell legitimitásukat egy lényegében tranzakciós megközelítés révén.³⁸ Ezzel szemben úgy tűnik, hogy a magánfelek által kezdeményezett jogviták rendezése, mint például az emberi jogi bíróságok és a beruházási vitákkal foglalkozó bíróságok, korlátozottabb eszközöket testesítenek meg, amelyek révén A különböző érintettprédikátorok képesek az eljárást és azok egymáshoz való viszonyát közvetíteni: lényegében egy irányított legalizáció egy szélesebb politikai politikán belül.³⁹ Az ilyen, magánperes felek által kezdeményezett mechanizmusok Alter szerint eltérnek az államközi megközelítés váltságdíjasságától, és hozzájárulnak az általános légkörhöz a legalizáció.

³³ Huneeus, in *Oxford Handbook*, 443. ³⁴ Shany, 50 évesen.

³⁵ *Uo.*, 118–119. pont. ³⁶ Alter, 348–349.

³⁷ Lásd: e.g., von Bogdandy és Venzke, "A nemzetközi bírósági jogalkotás demokratikus legitimitációjáról", *12 német LJ* (2012) 1341, 1343.

³⁸ Alter, 176. ³⁹ *Uo.*, 192. pont.

C. Intézményi megőrzés és legitimitás

A nemzetközi bíróságokon belül erős a kísértés az intézményi önfenntartásra. Talán a rendelkezésre álló viszonylag korlátozott megfelelési mechanizmusok miatt a nemzetközi bíróságok olyan módszereket dolgoztak ki, amelyek révén megvédhetik legitimitásukat és rendszerszintű rendszerüket fontossága jóval túlmutat egy adott proceeding vagy dispute határain. Alter azonosítja a "multilaterális bíraskodási modellt", ahol a nemzetközi bíróságok új jogi szabályok létrehozásával, elsősorban értelmezésekkel alakítják át a nemzetközi politikát amelyek azért jönnek, hogy korlátozzák a rendszer más szereplőit, beleértve az államokat is.⁴⁰ Shany megragadja és kiterjeszti az önfenntartás jelenségét a "rezsimtámogatás" gondolatával, amelyen keresztül a nemzetközi bíróságok nemcsak azzal a céllal látják el feladatukat, hogy a jogviták rendezése érdekében értelmezzék és értelmezzék a jogszabályokat, hanem a következők tekintetében is: az átfogó rendszer, amelyben működnek.⁴¹ Az ilyen rendszerszintű megközelítés mind magának az igazságszolgáltatásnak, mind pedig a nemzetközi közhatalomnak a nemzetközi bíróságokkal való legitímálását szolgálja. Feladata magának a nemzetközi EGÁL-rendszernek a legitímálásának biztosítása.⁴² Az intézményi önfenntartás és a rendszerfenntartás közötti kapcsolatot jól példázzanak az általakészített különböző esettanulmányok, nevezetesen a Nemzetközi Bíróság, a Kereskedelmi Világszervezet és a különböző működő nemzetközi büntetőbíróságok gyakorlatának tiszteletben tartása.

Alter kulcsfontosságú alapelve a rezsim támogatásának értékelése során az, amit ő "nemzetközi alkotmányossági felülvizsgálatnak" nevez. Azt vizsgálja, hogy a nemzetközi bíróságok a jogszabályalkotási aktusok érvényességének értékelésekor "alkotmányossági felülvizsgáló funkciót" ruháztak-e fel a "magasabb rendű jogi elvek - általában a szervezet alapító szerződése és az emberi jogi kötelezettségek, amelyek kötelezőek a szervezet és annak képviselői számára".⁴³ Ismét óvatosságra kell lennünk, nehogy az alkotmányossági felülvizsgáló funkciót bevezessük, mivel az alkotmányossági felülvizsgáló jogkörrel rendelkező nemzetközi bíróságok száma kevés. Az Alter csak ötöt azonosított, mindegyik regionális bíróság, amely regionális integrációs szervezeteken belül helyezkedik el, és legtöbbször a Európai Bíróság.⁴⁴ Bár az ilyen szervezetekben a regionális bíróságok hozzájárulnak egy olyan politikai kultúrához, amelyben az államok és a kormányzat törvényhozása és a bíróságok a belső jogi modellhez hasonlóan a nemzeti jogi modellhez hasonlóan az ilyen alkotmányossági felülvizsgáló jogkörrel rendelkező bíróságok viszonylagos hiányát is figyelembe vehetik. A nemzetközi sík korlátozza Alter alkotmányossági felülvizsgáló érvelésének utalását, mivel az csak a nemzetközi bíróságok.

Ez azonban nem jelenti azt, hogy a konstitúciós felülvizsgáló hatáskörrel nem rendelkező nemzetközi bíróságok ne tudnának legitím hatalmat gyakorolni. Az *Oxfordi kézikönyv számos közreműködője felkarolta azokat a stratégiákat és technikákat, amelyeket a nemzetközi bíróságok alkalmaznak tekintélyük alátámasztására.* Nemzetközi Legal rendszer

⁴⁰ Alter, 47 évesen.

⁴¹ Shany, 43–44-nél.

⁴² *Uo.*, 45–46. pont.

⁴³ Alter, 286.

⁴⁴ Bár a karibi igazságszolgáltatás egyedülálló ezek között, mivel alkotmányos felülvizsgálatot végezhet, amikor a nemzeti bírósági határozatok fellebbviteli szerveként szolgálnak.

tágabb értelemben. Armin von Bogdandy és Ingo Venzke (23. fejezet) megérintik azt az ítélező tendenciát, amely az intézményi tekintély megerősítésére irányul a rec-edent útján folytatott érvelés révén, amely általános jogi diskurzus azáltal, hogy a bírósági határozatokat a későbbi LGAL gyakorlat hivatkozási pontjaként határozza meg.⁴⁵ – Ezt Samantha Besson (19. fejezet) és Mikael Rask Madsen (18. fejezet) is kifejti, akik lényegében bírói rendszerszintű folyamattá válása, ha az elsődleges jogalkotó hatóságra való hivatkozással értelmezzük, lehetővé teszi, hogy egy jogi intézményen belül ellenőrzött intézményi szövetséges legyen rendszer, például az érintett szereplők megfelelésének értékelésével.⁴⁶ Ezt a szemléletet a normatív elvárások stabilizálásának hangsúlyozása és a nemzetközi bíróságok a rendszer szerkezeti működése.⁴⁷ E tekintetben úgy tűnik, hogy a bíróság és a rendszer legitimitása kéz a kézben jár.

A bíróság legitimitása és működési rendszere közötti kapcsolat kiterjed a nemzetközi bíróságok legitimitációs funkciójára is, amely legitimitást biztosít a működési rendszerüket alkotó intézményekre és intézményekre.⁴⁸ Az ilyen legitimitás a bíróság adott jogi normával való kapcsolatának elsődleges tényezőihez kapcsolódik: *forrás* – a norma legitimitása a következőkből ered: Az elfogadottforrása uthor-ítása (e.g., kötelező erejű szerződés, nem vitatott szokásjog); és *folyamat* – egy norma legitimitása ahhoz a folyamathoz kapcsolódik, amelynek során a normát létrehozták és érvényesnek tekintették.⁴⁹ A legitimitás ebben az értelemben tartalomfüggetlen: nem az általa alkalmazott érvelés minőségétől, hanem a tekintélytől függ hogy képes *command qua* intézmény. Ezek a kritériumok, amelyek Hart "forrástézisére" és Kelsen *Grundnorm* gróffjára emlékeztetnek, segítenek a bíróság legitimitása a rendszer legitimitásán belül.

Van egy harmadik kritérium is az ítékezés legitimitásának értékelésére, nevezetesen az általa generált eredmény. A bíróság által alkalmazott norma "kimeneteli legitimitása" classically content-dependens, és elválasztja a legitimitást a normo r forrásától a folyamat, amelyen keresztül létrehozták. Egy bírósági határozat kimenetelének legitimitása attól függ, hogy a határozat összeegyeztethető-e a méltányosság és az igazságosság bizonyos normáival, vagy illegitimnek tekinthető, ha nem tartja be az ilyen standardokat. E tekintetben tehát a nemzetközi bíróságok határozatai nem függnek attól a legitimitástól, amelyet a Nemzetközi Bíróság, hanem magának a bírósági határozatnak a hatásai és bizonyos normáknak való megfelelése. Bár Shany azt sugallta, hogy az eredmények legitimitása arra szolgálhat, hogy gyakorlati szinten áthidalja a hatékonyság kérdéseit a jus-tice tágabb fogalmaival,⁵⁰ Jelen szerző amellet érvel, hogy az eredmény legitimitása lényegében instruktív. Emiatt, bár az eredmény legitimitását forrással kell szabályozni

⁴⁵ VonBogdandy és Venzke, in *Oxford Handbook*, 508.

⁴⁶ Besson, in *Oxford Handbook*, 421–422; Rask Madsen, *uo.*, 396.⁴⁷

Ugyanott.

⁴⁸ Shany, 137 évesen.

⁴⁹ *Ugyanott.*, 141–142. A legitimitás érdekes, szerkesztett témája a nemzetközilaw-t másutt ismeglent: lásd R. Wolfrum és V. Röben (szerk.), *Legitimitás a nemzetközi jogban* (2008).

⁵⁰ Shany, 145 évesen.

és a folyamat legitimitása, amint azt fentebb leírtuk, az eredmény legitimitása feszültséget kelt Shany "célalapú" megközelítésével és Alter "normatív politikájával" nézet, amely soha nem teljesen megoldott.

4. Empirizmus és értékelés: záró megjegyzések

A nemzetközi bíraskodás a 21. század erőteljes intézményes jelenségeként rögzült: oly sok nemzetközi szerv burjánzása, amely szédítő sorba ütközik. A nemzetközi bíraskodás jelensége és a hatáskörök széles körének gyakorlása azt sugallja, hogy a nemzetközi bíraskodás jelensége nem fog egyhamar elhalványulni. A jogi ösztöndíjat ma arra kérik, hogy értékelje, hogy a nemzetközi bíraskodás hogyan befolyásolja és járul hozzá a kortárs nemzetközi fejlődéshez. A vizsgált három könyv számszerűsíti, méri és bemutatja, hogy a nemzetközi bíróságok hogyan tették ezt; A szerzők egy ambiciózus fogalmi keretet hoztak létre és alkalmaztak a hatásra.

Az *Oxford Handbook* nélkülözhetetlen forrásként jelenik meg mindazok számára, akik érdeklődnek a nemzetközi bíraskodás iránt. Ez képviseli a great viták lejárását és finomítását ezen a területen, valamint a megközelítések sokféleségét foglalja magában, a rendkívül pragmatikustól a kriminalisztikai megközelítésig leíró, magasztos és elméleti. Ez egy csodálatos kiegészítés az *Oxford Handbook sorozathoz*.

Shany továbbra is elsősorban nemzetközi állampolgár, és Alter politikai teoretikus, aki mélyen specializálódott a nemzetközi kapcsolatokra. Hosszú távú együttműködésük azonban nem az *Oxford Handbook of International Adjudication* sajátos formájában, de a szélesebb körű Project on A Nemzetközi Bíróságok és Törvényszékek arra szolgáltak, hogy inspirálják a megközelítés hasonlóságát és a gondolkodásmódot, amely mindhárom könyvet színezi. Shany erőfeszítései, hogy komolyan vegye a nemzetközi bíróságoknak szóló, hatékonyságra való buzdításokat, arra késztették, hogy egy olyan célalapú elemzést készítsen, amely sikeresnek bizonyul az its alkalmazásában számos different institucióban. Az Alter célja, hogy módot találjon az elszámoltathatóság mérésére a nemzetközi jogban az érdekelt felek szélesebb köre tekintetében, és annak megértése, hogy a nemzetközi judiciális intézmények hozzájárulnak a nemzetközi law átalakulásához, ugyanúgy vezette a keret, amelyben hozzá lehet férni ahhoz, hogy a nemzetközi bíróságok valóban megváltoztatták-e a politikát; Mind a "rég", mind az "új típusú" nemzetközi bíróságokra alkalmazva fontosbetekintést nyújt a Nemzetközi bíróságok a politika befolyásolásában.

Mindkét szerző szerénységről tesz tanúbizonyságot: minden erőfeszítésük ellenére mindketten elismerik, hogy a nemzetközi bíróságok hatékonyságának értékelése továbbra is nehéz vállalkozás, és amely nagymértékben kontextusfüggő, és nem végezhető el mechanikusan a megfelelési statisztikák minőségi vizsgálatával.⁵¹ Ezzel a szerénységgel azonban együtt jár az idealizmus erős mértéke is, egy olyan idealizmusé, amely kritikai vizsgálatot igényel a recenzios esszé záró bekezdéseiben. Ahogy Alter konklúziójában igyekszik kifejteni, a nemzetközi bíróságok törekvése intézményi egitimátusuk javítására

⁵¹ Lásd Shany, 311. pont; és Alter, 344–345.

és azoknak a rezsimeknek a támogatása, amelyekben működnek, és amelyeken belül delegált hatásköröket kaptak, jelentős mértékben hozzájárulnak a nemzetközi nemzetek megszilárdításához jogállamiság.⁵² A nemzetközi bíróságokra való áttérés távolról sem szünteti meg az elsődlegesen a nemzeti kormányzati struktúrában nyugvó demokratikus szuverenitást, hanem a nemzetközi autarkia, hogy az államok rövid távú preferenciái és kívánságai kiemelkedőek legyenek. Ehelyett Alter és Shany számára a nemzetközi bíróságok fenntartják a nemzetközi ligál normákat, amelyek magasabb értékeket jelentenek, mint például a jogállamiság, az alapvető emberi jogok védelme és a demokráciához való jog, amelyeket a különböző nemzetközi bíróságokat alkotmányozó alapszabályukba, és túllépnek ezeken az érdekeken. A nemzetközi bíróságok tehát, ha valami, akkor az ellenállás eszközei az államok és kormányok korlátlan gyakorlásával szemben, mivel a nemzetközi bíróságokat Shany úgy tekintené, mint amelyek az alapító statútumaikban megtestesülő magányos politikaival védik, ahelyett, hogy pusztán rövid távú érdekek. Az ezekben a könyvekben megtestesülő projekt empirikusan próbálta bizonyítani, hogy ez valóság, és hogy a nemzetközi bíróságok Egyre nagyobb hatalmat gyakorolnak a kormányok és az egyének magatartása felett, arra készítve őket, hogy teljesítsék a kormányokon és az egyéneken alapuló ítéleteiket.

Továbbra is fennáll egy kérdés, amelyet Alter készségesen elismer záró c. hapterében: van egy könnyű reflexió arról a kérdéstről, hogy a nemzetközi bíróságoknak hozzá kell-e járulniuk a Politikai változás a nemzetközi LEvel.⁵³ Helyesen ismeri el, hogy "nincs semmi eredendően erkölcsös, igazságos vagy legitim abban, ha a többoldalú megállapodásokat a jog erejével alakítják ki".⁵⁴ Bár elismeri ezt a hibát, sajnálatos módon nem folytatja ezt az utat. Ez a mulasztás megbocsátható, tekintettel arra, hogy az egész könyvének terjedelme és terjedelme, nem is beszélve Shany könyvéről és az *Oxford Handbookról*, Közösen szerkesztve, bizonyos tekintetben rendszerezni és érthetővé tenni a nemzetközi bíróságok gyakorlatát. Nyugodtan feltételezhetjük, hogy a szerzők nem vállalkoznának egy ilyen projektre, ha munkájuk értéke mélységesen ambivalens lenne. A nemzetközi társadalom legalizálásának és igazságszolgáltatásának támogatása ebben az értelemben más színt kap; És meg kell jegyezni, hogy egy ilyen nemzetközi frakcióval lényegében eszközként használják a nemzetközi bírósági folyamatokat mint politikai eszközök bizonyos értékek globális kormányzatban történő érvényesítésének szolgálatában.⁵⁵ Az ilyen szemrehányás nem kérdőjelezi meg vagy szünteti meg kellőképpen azt, hogy a bírói elit hogyan gyakorolja a hatalmat, és magától értetődőnek veszi, hogy a nemzetközi bíróságok általi hatékonyjelentéstétel automatikusan elősegíti a nemzetközi jogállamiság megszilárdítását. Amennyiben a szerzők megpróbálnak ellenállást kifejteni a meglévő struktúrákkal szemben, az igazságszolgáltatás iránti preferenciájuk lényegében fokozatos reformok, és meghazudtolja azt a folyamatos hitet, hogy a nemzetközi társadalom legalizálása elkerülhetetlenül magával hozza a változást. Mégis, végső soron, e kritika ellenére, dicséret illeti a könyvek e tárházát

⁵² Alter, 336–337.

⁵³ Alter, 359–nél.

⁵⁴ *Ugyanott*.

⁵⁵ Amint azt Alter maga is elismeri, 364–ben; lásd még Shany, 14 évesen, aki azt sugallja, hogyha a céllalapú megközelítés kívánatosá teszi magukat a célokat.

a NuDGE International koherens, elvi megközelítésének bemutatásáért a tradicionális elemzési módjaik és érvelésük alapján. Pusztán szélességük és mélységük sok dicsőítést érdemel, és a kérdések teljesen új sorát nyitja meg a vita és a szélesebb tudományos elméletek számára; Mindegyik megérdemel egy helyet a könyvespolcokon és nemzetközi könyvtárakban.

Egyéni hozzájárulások

A nemzetközi bírászkodás oxfordi kézikönyve

Cesare Romano, Karen Alter és Yuval Shany, A nemzetközi bíróságok és törvényszékek feltérképezése: a kérdések és a játékosok;

Cesare Romano, Karen Alter és Francesco Sebregondi, Illusztrációk: Olvasói útmutató;

Mary Ellen O'Connell: A nemzetközi bírászkodás eredete ;

Karen Alter, Kortárs nemzetközi bírák: evolúció és szaporodás;

Cesare Romano, Próba és hiba a nemzetközi bírászkodásban;

Cesare Romano, Az árnyékzónák a nemzetközi igazságszolgáltatásban;

Jorge Vinuales és Pierre-Marie Dupuy, A proliferáció kihívása : jogi és normatív viták a nemzetközi bírászkodásról;

Jose Alvarez, A nemzetközi bírák fő funkciói ;

Sean Murphy, Államközi vitákkal foglalkozó nemzetközi bíróságok és törvényszékek;

William Schabas, Bűnügyi Courts;

Solomon Ebovrah, Emberi Jogi Bíróság;

Carl Baudenbacher, regionális gazdasági és politikai integrációs megállapodások bíróságai

; *Chitharanjan Felix Amerasinghe*, közigazgatási bíróságok;

David Caron, Nemzetközi követelések és kártérítés Bodies;

Christoph Schreuer, Beruházási viták választottbírósága ;

Maya Steinitz, transznacionális jogi folyamatelméletek;

Mark Pollack, Politológiai elméletek;

Mikael Rask Madsen, Szociológiai

megközelítések;

Samantha Besson, a nemzetközi jog megbízottjai? filozófiai kérdések a nemzetközi bíróságok megfelelő szerepéről ;

Andre Nollkamper, Beszélgetések a bíróságok között: nemzetközi és hazai bírák;

Larry Helfer, a nemzetközi bírák hatékonysága;

Alexandra Huneus, Végrehajtás/a határozatok és ideiglenes intézkedések betartása;

Eric Voeten, Nemzetközi bírói magatartás;

Tom Ginsburg, Politikai korlátok;

Natalie Klein, ki pereskedik?;

Armin von Bogdandy és Ingo Venzke, Ítéletek és határozatok: A nemzetközi jog nemzetközi bíróságok és törvényszékek általi megalkotása ;

Daniel Terris és Leigh Swigart, a nemzetközi bíró; \

Antoine Vauchez, A nemzetközi pereskedők;

Michael Wood és Eran StHoeger, The International Bar;
Kevin Jon Heller, nemzetközi bünygyi ügyészek;
Kate Gibson, a nemzetközi bünygytörvények védőügyvédje;
Cristina Hoss és Stephanie Cartier, jogi titkárságok, nyilvántartó és személyzet;
Ruth Mackenzie, bírák választása és kiválasztása ;
Anja Seibert-Fohr, igazságügyi etika;
Yuval Shany, joghatóság és elfogadhatóság;
Yael Ronen és Yael Neggan, harmadik felek (beleértve az áldozatok jogait); *Anna Riddell*, bizonyítékok, tényfeltárás és szakértők;
Chester Brown, Eredendő erők;
Christine Gray, jogorvoslatok; és
Thordis Ingadottir, Finanszírozás.

A nemzetközi bíróságok hatékonyságának értékelése

Yuval Shany, A hatékonysági modell;
Yuval Shany, A nemzetközi bíróságok céljai;
Yuval Shany, A cél elérésének mérése;
Yuval Shany, joghatósági hatáskörök;
Yuval Shany, bírói függetlenség és pártatlanság;
Yuval Shany, bírói legitimitás;
Yuval Shany, normamegfelelés;
Yuval Shany, kontextuális tényezők;
Yuval Shany és Rotem Giladi, Nemzetközi Bíróság;
Yuval Shany és Sivan Shlomo, a WTO vitarendezési mechanizmusa;
Yuval Shany és Gilad Noam, Erin Gray-Goldbarsht és Sigall Horovitz, Jugoszlávia és Ruanda nemzetközi bünygytörvényeszekei;
Yuval Shany és Gilad Noam, Emberi Jogok Európai Bírósága; valamint
Yuval Shany és Thorbjorn Bjornsson, Európai Bíróság .